

fit Lovforslag; han har derimod støttet det paa et ganske enkelt, af ham i Motiveringens nærmere udførligt omtalt Factum. Det er dette, som den sidste ærede Taler, saavidt jeg hørte, er gaaet nærmere ind paa, og han udtalte, medens jeg var tilstede, Meget, som jeg havde tænkt muligen at kunne have Opfordring til at fremføre i denne Anledning. Jeg skal imidlertid søge at sammendrage i stor Kort-
 hed hvad der, saavidt jeg kunde skjønne, er vor samstemmende Mening i dette Punkt. Den ærede Forslagsstiller fremfører nemlig det Factum, at en Geistlig, hvis store kirkelige Betydning jeg ingenlunde skal mis-
 kjende, har udtalt, at han muligen kunde finde sig opfordret til at udtræde af Folkekirken, eller maaskee rettere har sagt, at hans vedvarende Forbliven i Folkekirken vilde være afhængig af en vis Betingelse. Dersom nu denne Betingelse faldt sammen med Indholdet af det nu foreliggende Lovforslag, saa er det vistnok klart, at dette ingenlunde for Alle vilde være en afgjørende Grund til at gaae ind paa Lovforslaget; men hvorvidt og hvor meget det vilde influere paa dettes Vedtagelse, behøver jo aldeles ikke at omtales, da det ogsaa af den sidste ærede Taler er blevet tilstrækkeligt fremhævet, at den af den omtalte Geistlige gjorte Betingelse for hans Vedbliven i Folkekirken er aldeles forskjellig fra Indholdet af det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig heraf at følge, at hvilke end Meningerne kunne være om den Bægt, der maatte tillægges den tilstguede Geistliges Udtræden, kan Lovforslaget selv ikke rettelig bygges paa denne Grund, og at netop hele Udviklingen af, hvad han har udtalt, hvilket jo Forslagsstilleren i sin Motivering meget udførligt har gennemgaaet, efterlader Indtrykket af, at det hele Fodfæste er, saa at sige, gaaet bort fra den, der nu vilde betragte dette Lovforslags Gennemførelse som en paatrængende Nødvendighed. — Men, naar denne Grund saaledes ikke kan erkjendes at være tilstede, naar der end ikke er givet Nogetsomhelst, der kunde siges med nogen Sandsynlighed at tale for, at denne Mand med dem, der aldeles bestemt og definitivt have sluttet sig til ham, vilde forblive i Folkekirken, saa er det aabenbart, at man bringes ind paa en mere almindelig Betragtning over Lovfor-

slagets Bestaafenhed, Betydning og Værdi. Den ærede Forslagsstiller har i Begyndelsen af sin Motivering fremsat nogle Uttringer med Hensyn hertil, som jeg ganske maa slutte mig til. Han har bemærket, at det var ønskeligt, at Lovgivningen paa det kirkelige Gebeet maatte hvile, indtil Folkekirken's Forsatning, ifølge Grundlovens § 81, var bleven ordnet ved Lov, for at de kirkelige Anordninger da kunde fremgaae af en kirkelig Behandling, eller at den dog kun i særdeles paatrængende Tilfælde forinden maatte være bragt i Udøvelse, og selv da, kun efterat Geistlighedens Stemme var hørt, helst gennem hvert Stifts Landmøde." Jeg troer, at det ikke blot er erkjendt fra Geistlighedens Side, ligesom det ogsaa meget stærkt er udtalt i de Forhandlinger, der fandt Sted for et Par Aar tilbage i den saakaldte Kirkecommission, men at det ogsaa er og maa være stemmende med selve Rigsdagsmændenes Ønske, at Forhandlinger angaaende Sager, som gribe bestemt ind paa det kirkelige Gebeet, have fundet en forudgaaende Behandling i saadanne Forsamlinger eller idetmindste ere ledsagede af Udtalelser fra Kirkens Side gennem dem, der nu til enhver Tid nærmest maae betragtes som repræsenterende den; idetmindste maa jeg bestemt udtale, at jeg ikke kunde ansee det forsværligt i min Stilling som Minister for Kirkevesenet, at udtale nogen bestemt Tilslutning til eller afgjørende Bedømmelse af saadanne Forslag, forinden jeg havde sikret mig saadanne Meddelelser og Oplysninger om Opsættelsen af sige Forhold, som min Stilling baade giver mig Ret og forpligter mig til at forskaffe mig. Dette vilde altsaa, mener jeg, allerede være en meget væsentlig Grund, som maatte tale imod at gaae ind paa et saadant Lovforslag, uden iøvrigt at tage bestemt Hensyn til de enkelte Forstrifter deri. Jeg kan derfor efter denne Uttring ikke finde nogen Foranledning til nogen dyb Indgaaen paa dette Lovforslag. Jeg behøver det saameget mindre, som det, der dog unægteligt maa ansees som det meest fremtrædende Nye deri, og som indeholdes i § 2 og de sig dertil sluttende Paragrapher, udførligt og fuldstændigt og paa en Maade, som jeg fuldkomment maa tiltræde, er blevet belyst af den sidste ærede Taler, der